

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a lényeges eljárási szabályoknak a megtámadott határozat teljes közlésének elmaradása miatti megsértésre alapított jogalap
— A megtámadott határozatot a felperessel nem közölték teljes mértékben, megsértve ezzel az EUSZ 1. cikk (2) bekezdését, az EUMSZ 15. cikket, 296. cikket és 298. cikket, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 42. és 47. cikkét. A nem közölt adatok a határozat központi elemeiként szükségesek ahhoz, hogy a hozzájárulások kiszámítása megérthető és ellenőrizhető legyen.
2. A második, a lényeges eljárási szabályoknak a megtámadott határozat hiányos indokolása miatti megsértésre alapított jogalap
— A megtámadott határozat megsérti az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdése, valamint a Charta 41. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti indokolási kötelezettséget, mivel sem a számítás alapját, sem annak részleteit nem mutatta be. Az alperes mérlegelési mozgásterét illetően nem került bemutatásra, hogy az alperes milyen okból mérlegelt és hogyan.
3. A harmadik, a lényeges eljárási szabályoknak a meghallgatás hiánya és a meghallgatáshoz való jog megsértése miatti megsértésre alapított jogalap
— Az alperes számára a Charta 41. cikke (1) bekezdésével és (2) bekezdésének a) pontjával ellentétesen sem a megtámadott határozat, sem az az alapján kiadott, a hozzájárulást megállapító határozat meghozatala előtt nem biztosították a meghallgatáshoz való jogot.
4. A negyedik, a megtámadott határozat jogalapjául szolgáló (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet ⁽¹⁾ jogellenességére alapított jogalap
— A negyedik jogalap keretében a felperes előadja, hogy az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet 4–7. és 9. cikke, valamint I. melléklete — amelyeken a megtámadott határozat alapul — átláthatatlan hozzájárulás megállapítására vonatkozó rendszert alakít ki, amely ellentétes a Charta 16., 17. és 47. cikkével, és amely mellet az arányosság és a jogbiztonság elve nem biztosított. A jelen jogalap másodlagosan a 2014/59/EU irányelvre ⁽²⁾ és az 806/2014/EU rendeletre ⁽³⁾ is vonatkozik, amelyek a 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet szerinti — a felperes álláspontja szerint az uniós jog említett alapvető jogaival és értékeivel összeegyeztethetetlen — hozzájárulási rendszert kötelező jelleggel előírják.

⁽¹⁾ A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 21-i, felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.).

⁽²⁾ A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL. 2014. L 173., 190. o.).

⁽³⁾ A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL. 2014. L 225, 1. o.).

2019. július 8-án benyújtott kereset — Portigon kontra ESZT

(T-481/19. sz. ügy)

(2019/C 305/70)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Portigon AG (Düsseldorf, Németország) (képviselők: D. Bliesener, V. Jungkind és F. Geber ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület (ESZT)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az alperesnek az Egységes Szanálási Alaphoz való 2019. évi előzetes hozzájárulások meghatározásáról szóló, 2019. április 16-i határozatát (referenciaszám: SRB/ES/SRF/2019/10) a felperest érintő részében;
- az eljárást a Törvényszék eljárási szabályzata 69. cikke c) és d) pontjának megfelelően (az Európai Unió Törvényszékének eljárási szabályzata) függessze fel, amíg a T-365/16., a T-420/17. és a T-413/18. sz. ügyekben folyamatban lévő eljárásokban jogerősen nem döntenek, vagy amíg azok más módon be nem fejeződnek;
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes nyolc jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a 806/2014/EU rendelet⁽¹⁾ 70. cikke (2) bekezdése első, második és harmadik albekezdésének megsértése a 2015/81/EU végrehajtási rendelet⁽²⁾ 8. cikke (1) bekezdésének d) pontjával, a 2014/59/EU irányelv⁽³⁾ 103. cikkének (7) bekezdésével, valamint az EUMSZ 114. cikkel összefüggésben értelmezve.
 - Az alperes jogosulatlanul írt elő a felperessel szemben hozzájárulási kötelezettséget, mivel a 806/2014/EU rendelet és a 2014/59/EU irányelv nem határoz meg hozzájárulási kötelezettséget a szanálás alatt álló intézmények vonatkozásában. Az EUMSZ 114. cikk tiltja a felpereshez hasonló intézmények vonatkozásában történő hozzájárulási kötelezettség előírását.
 - A jogalkotó a hozzájárulási kötelezettség tekintetében a hiányzó belső piaci vonatkozás miatt az EUMSZ 114. cikket nem vehette alapul. A hozzájárulásokkal kapcsolatos uniós szinten harmonizált szabályok nem könnyítik meg az alapvető szabadságok gyakorlását, és nem is hátrának el érezhető versenytorzításokat az olyan intézmények vonatkozásában, amelyek a piacról visszavonultak.
 - Az alperes jogellenesen írt elő a felperessel szemben hozzájárulási kötelezettséget, mivel az intézménynek nincsen kockázati kitétsége, a 806/2014/EU rendelet szerinti szanálás kizárt, és az intézmény nem befolyásolja a pénzügyi rendszer stabilitását.
 - A felperes 2012 eleje óta nem folytat újabb tevékenységet, és a Bizottság támogatásról szóló határozata alapján szanálás alatt áll. A fennmaradó kötelezettségek legnagyobb részét vagyonkezelőként valamely harmadik személy számára kezeli.
 - A 2015/63/EU felhatalmazáson alapuló rendelet⁽⁴⁾ sérti az EUMSZ 114. cikket, valamint a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (7) bekezdését, mint a hozzájárulás kiszámítására vonatkozó alapvető rendelkezést (az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdésének második mondata)
2. Második jogalap: az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdése c) pontjának a megsértése, mivel a számítás módja nem teszi lehetővé a megtámadott határozat teljes indokolását. Amennyiben a számítás a 2015/63/EU felhatalmazáson alapuló rendeleten alapul, ez nem alkalmazandó.
3. Harmadik jogalap: a Charta 16. cikkének és 20. cikkének a megsértése, mivel a felperes különös helyzetére tekintettel a megtámadott határozat sérti az egyenlőség általános elvét. Ráadásul a megtámadott határozat aránytalanul befolyásolja a felperes vállalkozási szabadságát.
4. Negyedik jogalap (másodlagosan): a 806/2014/EU rendeletnek a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett 70. cikke (2) bekezdésének a megsértése, mivel az alperesnek a hozzájárulás mértékének kiszámításakor ki kellett volna vennie a releváns kötelezettségek köréből a kockázat nélküli kötelezettségeket.

5. Ötödik jogalap (másodlagosan): a 806/2014/EU rendeletnek a 2015/63/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikkének (3) és (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 70. cikke (6) bekezdésének a megsértése, mivel az alperes a felperes hozzájárulását jogellenesen számította ki a származtatott ügyletek bruttó figyelembevételével.
6. Hatodik jogalap (másodlagosan): a 806/2014/EU rendeletnek a 2015/63/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 6. cikke (8) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 70. cikke (6) bekezdésének a megsértése, mivel az alperes a felperest jogellenesen tekintette átszervezés alatt álló intézménynek.
7. Hetedik jogalap: a Charta 41. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának a megsértése, mivel az alperesnek a felperest a megtámadott határozat elfogadása előtt meg kellett volna hallgatnia.
8. Nyolcadik jogalap (másodlagosan): a Charta 41. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése c) pontjának, valamint az EUMSZ 296. cikk második bekezdésének a megsértése, mivel az alperes a megtámadott határozatot nem kellően indokolta.

-
- (¹) A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.).
- (²) A 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egységes alkalmazási feltételeinek az Egységes Szanálási Alaphoz való előzetes hozzájárulás tekintetében történő meghatározásáról szóló, 2014. december 19-i 2015/81/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2015. L 15., 1. o.).
- (³) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.; helyesbítés: HL 2019. L 165., 129. o.).
- (⁴) A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 21-i 2015/63/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.; helyesbítés: HL 2017. L 156., 38. o.).

2019. július 8-án benyújtott kereset — CV és társai kontra Bizottság

(T-496/19. sz. ügy)

(2019/C 305/71)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: CV, CW és CY (képviselő: J.-N. Louis ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2018. június 4-i kérelmüket elutasító bizottsági határozatot;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A munkavégzés helyétől függetlenül a tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak között a vásárlóerő egyenértékűsége elve megsértésének megszüntetésére irányuló intézkedések elfogadásával kapcsolatos kérelmük elutasításáról szóló bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló keresetük alátámasztása érdekében a felperesek három jogalapra hivatkoznak.

1. Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére és a munkavégzés helyétől függetlenül a tisztviselők között a vásárlóerő egyenértékűsége elvének megsértésére alapított jogalap. A felperesek elsősorban azzal érvelnek, hogy a megtámadott határozat egyáltalán nem tartalmaz indokolást, ami megakadályozza, hogy megértsék e határozat megalapozottságát, és nem teszi lehe